

'Ben daha çok küçükken yaşlı bir çocuktum'

İlk öykü kitabı "Anne, Baba ve [redacted] [redacted] [redacted]"den itibaren yazdığı kitaplarla edebiyatımızda kendine has bir yer edinen Yalçın Tosun'un yeni kitabı "Bir Nedene Sunuldum" Yapı Kredi Yayınları'ndan çıktı...

Semih BÜYÜ

İnsan, kendi hayatından, geçmişinden, ruh halinden bir şeyler sezindiği böyle öyküleri de, sağaltıcılığına inandığı bu tarz bir öykü dilini de pek kolay bulamıyor. Açıkçası, bulunca da paylaşmak istiyor... Bu söyleşiyi biraz da o coşkuyla yaptığımı içtenlikle söyleyebilirim.

■ **Kitabınızın adıyla başlamak istiyorum. "Bir Nedene Sunuldum", bir şiir dizesi gibi; öyküsü nedir?**

Her kitapta sona yaklaştıkça ve biçimi iyice duyumsadıkça, adın ne olacağı konusundaki düşünme süreci başlıyor. Benim için hem zor hem de zevkli dönemeçlerden biridir bu. Öykülerden birini seçip kitaba ad vermek yerine onlardan başka, kitabın ruhunu keşfetmeye çalışan başkaca bütünleyici bir ad seçmeyi isterim her seferinde. **Kitap** adlarına ve kapaklarına takıntılıyım biraz aslında. Onlarca ad arasında gerçekten içime sineni bulana kadar aylar geçiriyorum. Kapak seçim süreci de ayrı bir hikâyledir ya... "Bir Nedene Sunuldum" ise beş epigrafla başlayan beş ayrı bölümden oluşuyor. Dört öyküden oluşan her bir bölüm ise farklı bir nedeni imliyor. Bir kabulleniş, "Başka türlü olabilir miydi acaba?" sorusunu sormaya gönül indirmemeyi çağırıyor biraz. Bir şiir ya da şarkı sözü dizesi gibi evet. Aynı zamanda bu seferki öykülerimi en iyi saran, sarmalayan örtü bu sözcüklerdi. O nedenle dördüncü kitabımın adı oldu...

■ **"Peruk Gibi Hüzünlü" kitabınızın adı da kendi şiirinizden geliyor. Şiirle ilişkiniz hangi düzeyde?**

Bir şiirim olduğunu duyumsuyorum ben. Bir gün ortaya çıkarıp çıkarmamakta kararsız olduğum. Ama öykülerimin içine sızmakta da geri durmayan bir şiir bu. Bu anlamda biraz da olsa su yüzüne çıktı denebilir. Aslında her şey şarkı sözüyle başladı. Çok gençken. Güzel şarkılar şiirlere, şiirler öykülere götürdü beni. Burada cânım Aysel Gürel'i, Bülent Ortaçgil'i, Mehmet Teoman'ı, Yıldırım Türker'i, Sezen Aksu'yu anmadan geçmeyelim... "Peruk Gibi Hüzünlü"nün öncesinde ve sonrasında yazdığım şiirler, şarkı sözleri var, duruyorlar. Sözün özü, uzun zamandır biriktirdiğim, sayıca az olsa

da üzerinde uğraşmayı sürdürdüğüm şiirler yanında öykülerime girip çıkan, etrafında dolaşan ayrı bir şiir olduğunu düşünüyorum. Bir gün bir şiir kitabı yayımlar mıyım, henüz bilmiyorum ve pek sanmıyorum ama içimde yüzmeye devam eden bir şiir var evet, kaçak güreşiyor çoğun, ama orada olduğunu, girişlerini çıkışlarını, anlık vuruşlarını derinden hissediyorum.

■ **Öykülerinizde daha ilk satırlarda cinsel bir gerginliğe yakalanıyor, böyle olacağını biliyor ve biraz da buna gönüllü olarak kitabı eline alıyor okur. Yola çıkış noktalarınızdan birinin bu gerginlik olduğunu söylesek yanılır mıyız?**

Sanırım öyle. Cinsellik alışkanlığa durmadan önce, ilk zamanlarında o gerginliği barındırır. Çoğu yanıyla şehveti ve dikenli hoştur bu gerginliğin, çünkü bir bilinmezi barındırır. Bilinmezler de devam etmemizi sağlar bu hayata. Kim olursa olsun sevilen, artık o gerginliği bırakmıştır gövde ve artık hiçbir zaman aynı noktaya gelinemez, en azından onunla. Bazense bu gerginlik çok daha yoğundur, ergenlikte ya da hangi nedenden olursa olsun yasak diye tanımlanan

aşklarda örneğin. Ama tenin çağırısı galip gelir genelde, çünkü abartılı duygular ya da haddinden fazla yüceltilen 'aşk', o kavuran ortak paydamız cinselliğe özenle ve bazen fazlaca giydirdiğimiz orası burası sarkan, biraz daha büyüyünce de giymemiz için alınmış korkunç giysilere benzer. Benim öykülerime bunların da izi, gölgesi vuruyor sıklıkla sanıyorum.

■ **Yaşlanma, bedendeki çökmeler, eskiye özlem "Bir Nedene Sunuldum"da bazı öykülerin omurgasını oluşturuyor. Sizi bunlar üzerine düşünmeye ve yazmaya iten duygu nedir?**

Ben daha çok küçükken yaşlı bir çocuktum. Bazı çocuklar benim gibidir; yaşlandıkça deliliğin tatlı sosuyla biraz olsun yaşamaya çalışırlar yaşlılık içinde geçirdikleri çocukluklarını. Belki bu yüzden beni hep çok ilgilendirdi yaşlılar. Bir yandan serttim, başka birine sırf benden büyük diye saygı duymayı hep reddetmiştim. Öte yandan ruhumu ısırın merakım da bakiydi. "Nasıl dokunuyor yaşlı insanlar birbirine?" derdim daha gençken örneğin. Oysa parmaklar aynı parmaklar, ama ten nasıl duyuyor? Onca yaşanmışlık neler getiriyor ve götürüyor? Merak duygusu sanırım beni en çok tanımlıyandır. Yaşarsak, gitgide hemhal olacağımız bir durumla yüzleşme çabasıydı biraz da. Böyle böyle biriken duygular "Bir Nedene Sunuldum"un beşinci bölümünde yer verdiğim öyküleri doğurdu. Yaşlılık ve cinsellik diye de daraltabiliriz belki, eğer istersek.

■ **Yazarlar eleştiri ihtiyacından sıkça söz eder ama bunun sonuçlarına pek değinmez. Sizi bugüne kadar etkileyen, yol gösterici olduğunu düşündüğünüz eleştiriler nelerdi?**

Eleştiri çok karmaşık bir konu. Daha çok yorumlarla besleniyor Türk yazını, bazı istisnaları saymazsak. Bir de kutuplaşmaların olduğunu düşünüyorum, görüyorum. Bunları bir yana bırakırsak, bugüne kadar kendi yakın çevremden gelenler dışında herhangi yol gösterici bir 'eleştiri' ile karşılaşmadım. Yani yabancıların nezaketiyle karşılaşmadım henüz.

Bir Nedene Sunuldum
Yalçın Tosun
YKY